

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ducere poterat. Deinde autem vir cordatusimus, & quem seculi pœniteret, iam dudum omissa regni administratio- ne, fratriq; Pipino permisso, Romanum proficisciatur: ibi q; aliquandiu versatus in monte Soracte, qui Siluestri dicuntur, monasterium divi Benedicti sub regula, suis ex- pensis erexit: seq; inibi monachum fecit: sed frequen- tatione visitantium de Francia nobilium male affectus, eo relicto loco, ad montem Cassinum, quem sanctus quon- dampater Benedictus incoluit, adiit, ibi q; Domino ser- uiebat.

CAPUT XXXIIII.

Grypho Pipini frater, iam altero demigrante, spe- trans in partem administrationis summo iure de- uocari, ubi spe sua frustraretur, ad Saxones perpetuos Francorum hostes configuit: ibi collecto iusto exercitu, aduenienti Pipino occurrere ad Onacram annem, loco quem Horemum incolae vocant, non dubitauit: Pipi- nus autem ad fluum Misaham in vico Strahungo ca- stra fecit: nullo tamen prælio commisso, in colloquium venere fratres: sed tum infecta re inuicem discessere. Grypho quidem Saxonum idololatriæ gentis præsidio non satis fidens, in Baioarium se recepit: ibi conciliatis qualitercunq; proceribus, Tassilonem hospitem suū du- catu proturbat. Ea recognita, Pipinus cum magnis co- pys in Gryphonem progressus, Tassilonem restituit: Gryphonem autem in eius potestatem venientem, in Gallijs donat non parua ditione: ut magnorum du- cumpar, etiam maior videri possit. Ea tamen re mi- nimè contentus, ad ducem Aquitanie Gaifirum, iam Francis inimicantem, defecit. Quo tempore regni Francæ proceres, regis sui Hilderici perpe- ñta ignavia, & quod nullis rebus idoneus videretur,

solenni

solenni legatione apud Summum Pontificem Zachariam peregerunt, ut regnum Hilderico abrogatum, Pipino & successoribus illius in perpetuum proueniret. Ora- tores fuere Burchardus Bituricensis archiepiscopus, & Furadus, quem alij abbatem, alij sacerdotem scribunt. Ita regnum Pipino prouenit: & in eius successione di- permanxit. Quam ideo rem in commemorationem addu- cimus, quod proxime de Karolo Magno, Germania & Galliarum principe, multa scripturi, teneamus quo ordi- ne in lineam sui generis regalis principatus aduenerit. Iuuat inter haec intueri, quibus se inuicem obsequijs ex- tulerunt Domus Franciae, & Summus Pontifex: nam Franci detulerunt Pontifici arbitrium declarandi regis, quasi si per quem reges regnant, qui pridem in urbe consistere vix potuit, quo minus arbitrio Constantinopolitanorum Imperatorum aut captus, aut relegatus abi- ret. Viciissim Romana sedes hoc praestitit beneficium domui Pipini, ut regium nomen haberet: & deinde Karolum ad imperiale culmen prouexit. Non parva causa du- rantis etiam hodie fœderis inter Romanum Pontificem, & Francie reges, dicente Scriptura: Qui me glorificat, ego exaltabo. Ad Pipinum reuertamur. Prima huius re- gis post suscepit coronam opera fuit, arma in perfidos Christo Saxones vertere. Magno igitur in eos apparatu ducens, bellum eis intulit grauiissimum: sed ea fuit gen- tis moles, ut non statim ad mutandam religionem posset armis cogi: Ea igitur expeditio frustra fuit. Cum autem vndique novo regi & fauor & vires increuissent, (nam solennes ab Imperatore Constantinopolitano nuncios cum muneribus accepit) Baioarie dux Taſilo regem adiens, imperata se facturum pollicetur. Cum igitur in Saxoniam maiori apparatu ducere constituisset, audit
Saxones

Saxones omnes aditus communisſe : Sed ille vi perfregit :
& in hostico solo pugnaturus constituit : occurrentes, &
iusta acie decertantes, vicit : imposito tributo (id erat
trecentorum per singulos annos caballorum) ad tempus
Perlamenti ſoluendo, dimiſit.

SAXONIAE LIBER SECUNDVS.

CAPVT PRIMVM.

Magno Karolo non ab re-
nouo ordimur principio, quod
ille Saxonie ſalutem inuexit,
cum religione Christi, mai-
rem prouinciae inducens ciui-
litatem. Libet claram & re-
ligiosam Magni huius Karoli
originem, & lineam generis
percensere, à sancto Nodoaldo Treuirorum archiepisco-
po ſumpto principio. Is magnæ vir nobilitatis, princeps,
ex Palatio rapitur ad ecclesiam : clareſcens multis per
ſanctitatem miraculis. Sororem alteram Seueram con-
ſecrauit Christo monialem : aliam Ittam, clarissimo du-
ci Pipino dedit coniugem : ex qua naſcuntur Grimoal-
dus princeps, Gertrudis diua monialis, & Begga nupta
principi Amsigiso, sancti Arnulphi ex Maiore domus,
Metensis episcopi filio : Itta peperit Pipino Karolū Ma-
gnum cum fratre. Igitur Pipino rege facto de medio, ad
filios eius Karolum & Karlomannum omnis paterna di-
tio peruenit. Karolus &ormatiæ, Karlomannus Sueſio-
nere.